

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג

"שלה" מברק לחמי"

הרב אשר הבר

נולדתי בפריז, צרפת, והרבי והרבנית היו ה'קוואטרים' שלי בברית. כלומר, הם היו הזוג שהעבירו אותי, כנהוג, מידי אמי לאבי בעת טקס ברית המילה שלי, כשמלאו לי שמונה ימים.

כמובן, בשעתו הרבי עדיין לא היה רבי. הרבי הריי"צ היה הרבי מליובאוויטש, והוא גר באוטבוצק שבפולין, אחרי שגורש מרוסיה הסובייטית על ידי הקומוניסטים. היה זה בשנות השלושים, בשנים שקדמו לתחילתה של מלחמת העולם השנייה.

הרבי נשא את אחת מבנותיו של הרבי הריי"צ, הרבנית ח'י' מושקא, והשניים התגוררו באותה תקופה בפריז. הייתה קירבה רבה מאוד בין אבי, לייביש הבר, לבין הרבי, שכן הייתה ביניהם היכרות עוד מרוסיה. ובפרט, שבאותן שנים לא היו חסידי חב"ד רבים בפריז, ולכן מטבע הדברים התהדקה הקרבה ביניהם.

אבי הקים עסק בפריז והצליח מאוד בעסקיו. הרבי היה בשעתו סטודנט, ובעל אמצעים דלים. אבי ראה שהוא שכר דירה במלון מקס - בעצם, לא הייתה זו ממש דירה, אלא רק סטודיו, חדר אחד בלבד ששימש גם כחדר שינה וגם כמטבח. זה ציער את אבי, משום שלדעתו לא הולם המקום את כבודם של הרבי והרבנית. לכן, הוא הלך ושכר עבורם דירה נאה וטיפח אותה, ואז הלך לפגוש את הרבנית ולספר לה על כך. תגובתה הייתה, "עלי לשוחח על כך עם בעלי".

כעבור זמן היא מסרה לאבי את תשובתה, "שוחחתי על העניין עם בעלי, והוא סבור שעלינו להישאר כאן". ואותה דירת סטודיו קטנה שימשה

כבית שבו התגוררו, לאורך חלק מהשנים שבהן שהו הרבי והרבנית בפריז.

במהלך תקופת שהותם בפריז - כך סיפר לי אבי - השתדל הרבי להסתיר את זהותו. הוא התחנן בפני אבי שלא יגלה לאיש שהוא חתנו של הרבי הריי"צ. באחת הפעמים, הגיע לביקור בפריז הרב יואל לייב הרצוג - אביו של הרב יצחק הלוי הרצוג, שהתמנה בהמשך לרבה הראשי של ישראל. הוא נפגש עם אבי, ואבי הזמין גם את הרבי שיתלווה אליו לאותה פגישה. הם החלו לשוחח ביניהם בדברי תורה ובלימוד, והרב הרצוג שאל את אבי, "מי הוא האברך הזה שמגלה כזו בקיאות?" אבי ענה, "הו, זה מישהו שהגיע לאחרונה מפולין".

הם המשיכו לשוחח וכאשר הסתיימה פגישתם, שאל הרב הרצוג שוב את אבי מי היה אותו אברך. אבי ענה ש"כעת אין זה הזמן לשוחח על כך"...

«

הסוכן שישב מאחורי הדלפק התחיל לצחוק. הוא אמר, "השתגעת? אתה לא יכול לשלוח מברק לשם! זה בלתי אפשרי! יש כרגע מלחמה. אין תקשורת בין פולין לצרפת".

אבל אבי התעקש. הסוכן הסתכל על אבי כלא מאמין, כמי שרוצה לומר: "טוב, אם אתה מספיק משוגע ואתה רוצה לנסות, אז ננסה". אבי ניסח מכתב, ואמר לפקיד, "הנה, זה מה שאני רוצה שתשלח".

תוך שהוא ממתין לתשובה המשיכו לנקר בו הספקות, האם עליו לצאת לארץ זרה ולהתחיל הכול מההתחלה. כאן הוא כבר התבסס והצליח. הוא באמת העדיף להישאר בפריז.

למחרת בבוקר הוא התעורר עם תחושת בהירות וודאות - אף שיום קודם לכן הוא עדיין היה מסופק לגמרי, התחבט מאוד ולא היה לו שום מושג כיצד עליו להחליט - הוא התעורר עם הכרה ברורה ולא היה שום ספק במוחו כלל שעל משפחתנו לעזוב את פריז ולנסוע לארצות הברית. וזה בדיוק מה שעשינו, ובזכות כך חיינו ניצלו.

הרב אשר הבר הקדיש את חייו לעבודת החינוך. כיום הוא מלמד בישיבת 'אור תורה' במנהטן. הוא רואיין בביתו שבברוקלין, ניו יורק, בחודש תשרי, תשס"ו (2005).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

« תשט"ו (1955) — הרבי כתב לרב מרדכי פערלאוו וביקש ממנו שייסע לאיטליה לחקור ולדרוש אודות הפרדסים שבהם גדלים האתרוגים המיועדים לשימוש בחג הסוכות. הרבי נתן לו הוראות מפורטות כיצד לנהל את הבדיקה, ובכללן, לשוחח עם השכנים הגובלים בשדות ולבחון פירות שונים על מנת לוודא שהעצים אינם מורכבים. "א בסיון

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

השנים היו שנים קשות - הנאצים פלשו למזרח אירופה, וכל מיני דברים אימים התרחשו. אבי הבחין שהרבי היה מאוד מוטרד; הוא נראה חיזור מאוד ועייף מאוד. הוא ניגש לרבנית ואמר לה, "את יודעת, בעלך עובד קשה מדי. הוא מאמץ את עצמו יתר על המידה, ועלול להגיע למצב של תשישות. אני חושב שיהיה זה רעיון טוב עבורו לצאת להינפש קצת".

הרבנית אמרה, "אם כך אתה סבור, אזי אולי תוכל לשוחח אתו על כך". אבי אכן ניגש לרבי והעלה מולו את הנושא. הרבי הגיב, "אני שליח. בתלמוד כתוב ש'הלכה - שליח עושה שליחותו'", והוא סירב לקחת חופשה. גישה זו של הרבי נמשכה גם אחרי שעזב את צרפת והגיע לארצות הברית, כאשר גם שם מעולם לא לקח יום חופש. אצל הרבי לא היה קיים המושג יום חופש.

בינתיים, הלך והתברר שהנאצים עלולים לפלוש בקרוב לצרפת, ואבי היסס מאוד והתלבט בשאלה האם לעזוב את פריז או לא. הוא הקים עסק משגשג, והרוויח הרבה כסף. היה עליו להחליט, האם להישאר בפריז או להגר לארצות הברית יחד עם כל משפחתו.

וכרגיל, בכל פעם שהייתה לו בעיה והוא לא ידע כיצד עליו לנהוג, הוא שאל את הרבי וביקש את עצתו.

הרבי אמר לו, "אתה הרי חסיד. שלח מכתב או מברק לחמי". ענה לו אבי, "אבל כרגע משתוללת מלחמה! שום מכתב לא חוצה את הגבול, ואני מסופק אם ניתן לשגר מברק או לעשות שיחת טלפון".

"בתור חסיד", המשיך הרבי והסביר לאבי, "אתה אמור לדעת שרבי לא בהכרח זקוק לקבל את המברק או את שיחת הטלפון שלך כדי לדעת את השאלה שאתה שואל, ואתה לא בהכרח צריך לקבל מהרבי מברק או שיחת טלפון כדי לדעת מהי תשובתו".

אחרי ששמע את דבריו של הרבי, הלך אבי למשרדי חברת המברקים ווסטרן יוניון הקרובים, והודיע שהוא מבקש לשלוח מברק לאוטבוצק, עיריה סמוכה לוורשה, שבה שהה באותה עת הרבי הריי"צ.

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015